

har ofte været fremsat; det blev fremsført i Viborg Stænder 1842 af Agent Renc fra Neumünster. Der er det udviklet; der er en liggende Kamp ført, som vi nu føre, om dette Spørgsmaal; der vilde man ogsaa sætte Anlægget paa Høiderne igjennem, saavel som senere. Det var dengang og er nok endnu Agent Rencs Tanke. Hiin paa Heden nivellerende Mands Mening bør man vistnok ikke kunne tillægge den Vægt, som man hist og her tillægger den. Om ogsaa den betegnede Linie undersøges, kan det vistnok kun være, fordi man vil kjende den; men deraf følger ikke, hvad der er sagt her i Salen, at man maa antage, at Jernbanen skal anlægges der. Af Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bohr) blev der sagt, at han ikke med rolig Samvittighed kunde have nogen Mening om denne Sag; thi han kunde ikke indsee, hvad Banen kunde give i oeconomisk Henseende; men jeg skal bemærke, at, skulde man have en fast Overbeviisning derom isorveien, kunde aldrig nogen Jernbanesag afgjøres; thi det har stedse viist sig ved Jernbaneanlæg, at Calculerne have været feile. Men vi staae, Gud ske Lov! paa det Punkt, at vi ikke behøve at gaae efter slige løse Calculer. Vi vide, at Jernbaner directe og indirecte have betalt sig, og at den samme Kamp, der nu føres om deres Tilblivelse i Danmarks største Provinds, er ført paa lige Maade i andre Lande og paa andre Steder; men Banerne ere dog blevne anlagte, og paa Steder, hvor deres Anlæg forud af Modstanderne var betegnet som fordommeligt, og have været til Hæder og Belsignelse. Jeg vil haabe, at det Samme vil skee her, og at Kampen vil ende saaledes, det være sig nu, at man slutter sig om den arede Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget under Nr. 1, mod hvilket jeg imidlertid paa det Bestemteste maa udtale mig, eller man slutter sig til det Forslag, jeg med flere Andre har stillet,

eller til Regjeringens Udkast. Det Sidste skal jeg med Glæde slutte mig til, hvis man anseer det for at være det Rette for at faae en Bane, og jeg kan det saameget roligere, som jeg ikke troer, at Regjeringens Tanker, efter hvad her hidindtil er udtalt fra Regjeringens Side, og det Forslag, der er fremlagt af 11 arede Rigsdagsmænd tilligemed mig, afvige meget fra hinanden. Bort Forslag støtter sig, som jeg før oplyste, paa hvad der er passeret, hvad der foreligger ifølge Acterne, hvad vi kunne bedømme, naar vi ville holde os til Facta.

Skjort: I den sidste Henseende kan jeg erklære mig ganske enig med den arede Rigsdagsmand, som nu satte sig, idet jeg heller ikke har nogen Betænkelighed ved at stemme for Regjeringens Udkast, hvis alle Vædringsforslag skulle blive forkastede; jeg har anseet det for rigtigt, at slutte mig til det Vædringsforslag, som er opført under Nr. 2, fordi jeg troer, det er godt, at der, naar der stilles et Vædringsforslag, som saa bestemt vil angive Banens Retning, som det under Nr. 1, stilles et derimod, for at Thingets Ansuelser kunne blive udtalte, og jeg troer ikke, at jeg feiler, naar jeg paastaar, at de Flestes Mening her i Thinget er, at man vil være bedst tjent med en saakaldet Gaffelbane, som baade gaaer paa Østkysten og paa Vestkysten, samler sig i Eggen ved Viborg og dernæst gaaer Nord paa til Aalborg. Naar man nu ikke kan faae en saadan Gaffelbane paa eengang, uagtet det jo senere kunde være muligt, at Conjuncturerne kunde blive saaledes, at den kunde anlægges paa eengang, saa troer jeg dog, at man maa ønske, at man anlægger den Deel af Banen, man kan faae, paa en saadan Maade, at den siden kan udvides til en Gaffelbane, for saaledes at kunne naae det endelige Resultat, man ønsker.